

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5SŽk/6/2017
Identifikačné číslo spisu: 3816209952
Dátum vydania rozhodnutia: 20.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3816209952.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa: J.S., bytom E., právne zastúpený: Mgr. Stanislav Šúň, advokát so sídlom Diviacka Nová Ves 495, proti žalovanému: Okresný úrad Prievidza, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Mariánska 6, Prievidza, za účasti: 1. U. C., bytom S., 2. G.T., bytom V., 3. Ing. G. U., bytom I., rozhodujúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/25/2016-24 zo dňa 8. septembra 2016, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť o d m i e t a .
- II. Sťažovateľovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uznesením č.k. 13S/25/2016-24 zo dňa 8. septembra 2016 odmietol žalobu, ktorou sťažovateľ žiadal, aby krajský súd preskúmal zákonnosť opatrenia žalovaného č. 2013/00262-000884 zo dňa 23.07.2013, ktorým zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru “Drieňová“, uzatvorenú medzi vlastníkmi spoločného poľovného revíru “Drieňová“ a užívateľom poľovného revíru Lovecký spolok Lubín. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 170 písm. a/ S.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.
2. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že krajský súd žalobu sťažovateľa odmietol z dôvodu nedostatku povinného právneho zastúpenia a podania žaloby po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Krajský súd k dôvodu nedostatku povinného právneho zastúpenia uviedol, že sťažovateľ v čase podania žaloby nebol právne zastúpený a žaloba nebola spísaná advokátom tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 49 ods. 1 veta druhá S.s.p. Poukázal na úpravu povinného právneho zastúpenia v zmysle zákona č. 162/2015 Z.z., ale aj dôvodovú správu k tomuto zákonu, z ktorej vyplýva, že účelom novej právnej úpravy bolo zavedenie obligatórneho právneho zastúpenia pri všeobecnej správnej žalobe, ktoré sa vzťahuje už na spísanie žaloby. Vo vzťahu k otázke nezachovania lehoty na podanie žaloby uviedol, že registrácia zmluvy o užívaní poľovného revíru bola vykonaná ešte v roku 2013, teda takmer 3 roky pred podaním správnej žaloby, z čoho vyvodil, že žaloba nebola podaná v zákonom stanovenej lehote.
3. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu

kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že napadnutým uznesením došlo k legalizácii nesúladu právnych predpisov, bez ústavného rešpektovania zaručeného rozhodovania pred zákonným sudcom. Poukázal na ustanovenie § 19 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a jeho ústavný výklad (nález Ústavného súdu SR I. ÚS/430/2011), ktoré krajský súd pri odôvodnení svojho záveru nezohľadnil, keď neustálil začiatok plynutia premlčacej lehoty, dôsledkom čoho je napadnuté uznesenie nezrozumiteľné a nezákonné. Sťažovateľ mal za to, že nesprávnym úradným postupom mu bolo v zmysle § 440 ods. 1 písm. b/ a f/ S.s.p. znemožnené, aby ako účastník konania mohol realizovať svoje práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Záverom uviedol, že samotná vec sa síce udiala ešte pred účinnosťou zákona č. 162/2015 Z.z., čo však neobmedzuje jeho ústavné právo podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy.

4. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že mu nie je známe z akého titulu vystupuje v pozícii žalovaného, keď v zmysle zákona je správny orgán len evidenčný orgán (vo veci nevydáva rozhodnutie len eviduje zmluvu) a za správnosť podkladov a údajov v zmysle zákona zodpovedá zvolávateľ (kontroluje účastníkov podľa listiny prítomných) a každý z účastníkov zhromaždenia, ktorí sa prezentovali ako vlastníci prípadne zmluvní užívatelia poľovných pozemkov.

5. Účastníci konania U. C., G. J. a Ing. G. U. vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedli, že sťažovateľ síce splnomocnil advokáta na zastupovanie v konaní, ale až dňom 16.10.2016, z čoho je zrejmé, že pri podaní žaloby nebol právne zastúpený. Sťažovateľ sa k tejto skutočnosti nevyjadril, pričom kasačná sťažnosť je ako celok zmätočná a vychádza z absolútne nesprávneho právneho posúdenia. Postup a rozhodnutie krajského súdu považujú za správny a preto žiadali, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.), skôr ako mohol pristúpiť k vecnému prejednaniu kasačnej sťažnosti bol povinný zistiť, či kasačná sťažnosť bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 S.s.p.), v zákonom stanovenej lehote (§ 443 ods. 1 S.s.p.), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.) a obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 445 S.s.p.). Po jej preskúmaní dospel kasačný súd k právnomu záveru, že kasačná sťažnosť nemá zákonné náležitosti podľa § 445 S.s.p. a preto je potrebné kasačnú sťažnosť ako neprípustnú odmietnuť.

7. Podľa § 57 ods. 1 S.s.p., ak tento zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie: a/ ktorému správnomu súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis.

8. Podľa § 445 ods. 1 S.s.p. v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť: a/ označenie napadnutého rozhodnutia, b/ údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c/ opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d/ návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

9. Podľa § 459 písm. e/ S.s.p. kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak nemá náležitosti ustanovené týmto zákonom, bol dodržaný postup podľa § 450 ods. 1 a nejde o prípady podľa § 449 ods. 2 písm. b/ a c/.

10. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je uznesenie krajského súdu, ktorým odmietol žalobu sťažovateľa z dôvodu nedostatku povinného právneho zastúpenia a nedodržania zákonnej lehoty na podanie žaloby t.j. dôvodov uvedených v ustanovení § 98 ods. 1 písm. d/ a f/ S.s.p. Krajský súd v poučení napadnutého uznesenia sťažovateľa poučil o lehote na podanie kasačnej sťažnosti, povinnom právnom zastúpení advokátom v konaní o kasačnej sťažnosti a náležitostiach kasačnej sťažnosti.

11. Kasačný súd porovnávajúc obsah kasačnej sťažnosti s požiadavkou uvedenou v § 445 ods. 1 S.s.p. zistil, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neopísal rozhodujúce skutočnosti tak, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 S.s.p. kasačnú sťažnosť podal. Sťažovateľ síce namietal porušenie ustanovenia § 440 ods. 1 písm. b/ a f/ S.s.p., avšak žiadnou z uplatnených námietok nespochybnil závery krajského súdu o nesplnení podmienky povinného právneho zastúpenia a nezachovaní zákonnej lehoty na podanie správnej žaloby. Je potrebné uviesť aj to, že námietky sťažovateľa týkajúce sa plynutia premlčacej lehoty podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nemajú právny význam vo vzťahu k otázke zachovania lehoty na podanie žaloby, keďže lehota na podanie správnej žaloby je lehotou procesnou upravenou v ustanovení § 181 ods. 1 S.s.p. V kasačnej sťažnosti tak absentujú akékoľvek relevantné skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť záverov krajského súdu, v dôsledku čoho je nutné kasačnú sťažnosť považovať za zmätočnú a neumožňujúcu preskúmať zákonnosť napadnutého uznesenia. Je potrebné zdôrazniť, že sťažovateľ bol riadne v napadnutom uznesení poučený v odseku 3 o náležitostiach kasačnej sťažnosti.

12. Vzhľadom na to, že kasačná sťažnosť nemá náležitosti ustanovené týmto zákonom, pričom bol dodržaný postup podľa § 450 ods. 1 a nejde o prípady podľa § 449 ods. 2 písm. b/ a c/, kasačný súd postupom podľa § 459 písm. e/ S.s.p. kasačnú sťažnosť ako neprípustnú odmietol. Na odstránenie väd kasačnej sťažnosti sa v zmysle S.s.p. nevyzýva.

13. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný právo na náhradu trov konania nepriznal.

14. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.